

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814201944
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8814201944.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu: X. V., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, zast. L.. Dušanom Kmecom, advokátom, Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, M. R. Štefánika 2465 proti žalovanej: L. U., predtým V., nar. XX.X.XXXX, bytom X. nad X. XXX, okr. T., zast. Mgr. Františkom Chocholom, advokátom, Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, Kalinčiakova 10, o zaplatenie 6.350 Eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou zo dňa 23.03.2018 č.k. 13C 139/2014 - 184 takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.825 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Čo do zvyšku žalobu zamietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na uhradenie sumy 8.569 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.1.2011 uzavrel so žalovanou manželstvo. Pred uzavretím manželstva spoločne so žalovanou kúpili nový osobný automobil N. N. X.X Y. XXXk (ďalej len „predmetné vozidlo“) za kúpnu cenu 17.205,70 eur. na zaplatenie kúpnej ceny vložil svoje vlastné finančné prostriedky v celkovej sume 9.000 eur a zostávajúcu časť zaplatila žalovaná z úveru, ktorý jej bol poskytnutý bankou. Po uzavretí manželstva za montáž fólii a na úpravu softvéru motora zaplatili zo spoločných prostriedkov sumu 420 eur a na splátky úveru, z ktorého bola zaplatená časť kúpnej ceny za osobný automobil počas trvania manželstva uhradili formou mesačných splátok spolu sumu 3.960 eur a tak podiel pripadajúci na jeho finančné prostriedky vynaložené na kúpu auta predstavuje 63,48%. Ďalej uviedol, že v evidencii vozidiel bola zapísaná ako vlastníčka žalovaná. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/265/2013 bolo ich manželstvo rozvedené, kde po rozvode užívala vozidlo výhradne žalovaná a následne ho bez jeho vedomia a súhlasu predala. Po tomto zistení žalovanú písomne vyzval na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré vynaložil na kúpu predmetného vozidla, no táto na list do dňa podania žaloby nereagovala žiadnym spôsobom. Cena, za ktorú sa osobné automobily N. N. s porovnateľným počtom najazdených kilometrov a porovnateľnou výbavou predávajú na trhu s ojazdenými vozidlami je 13.500 eur a takto jeho podiel 63,48% z trhovej ceny predstavuje 8.569 eur.

3. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. V priebehu odvolacieho konania vzniesla námietku premlčania.

4. Súd o žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 13C/139/2014-127a zo dňa 14.10.2015 a to tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6.350 eur a čo do zvyšku žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Prešove o odvolaní žalovanej rozhodol uznesením č.k. 8Co/25/2016-148 zo dňa 27.3.2017 a to tak, že zrušil rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd čo do zvyšku žalobu zamietol a výroku o trovách konania a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zatiaľ čo zo žalobných tvrdení je zrejmé nadobudnutie predmetného motorového vozidla do podielového spoluvlastníctva strán sporu, naopak z tvrdení žalovanej nadobudnutie predmetného motorového vozidla do výlučného vlastníctva. V ďalšom krajský súd viedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nemožno žiadnym spôsobom zistiť, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná kúpnu zmluvou nadobudla vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu a jeho následným predajom nastal na jej strane stav bezdôvodného obohatenia.

6. Takto po prvotnom rozhodnutí súdu prvej inštancie a súdu odvolacieho zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 6.350 eur.

7. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého Výzvou o navrátenie finančných prostriedkov zo dňa 10.2.2014 žalobca vyzval žalovanú na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jej odovzdal a ktoré boli použité na kúpu predmetného vozidla a to v lehote do 20.2.2014.

8. Z kúpnej zmluvy - objednávky č. XXXX súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi spoločnosťou P. s.r.o. ako predávajúcim a žalovanou pod jej rodným priezviskom B. s tým, že predmetom zmluvy bola kúpa vozidla N. N. X,X Y.-XXXX s tým, že podľa uvedenej kúpnej zmluvy záloha pri objednaní bola zložená v sume 500 eur a doplatok pri dodaní vozidla predstavoval sumu 17.205,70 eur. Zmluva bola uzatvorená uvedenými účastníkmi dňa 12.1.2011 v M..

9. Podľa pokladničného dokladu vystaveného spoločnosťou P. s.r.o. v prospech uvedenej spoločnosti bola uhradená suma 17.205,70 Eur a to dňa 18.1.2011.

10. Z faktúry, daňového dokladu č. XXXXXXXX vystaveného spoločnosťou P. s.r.o. súd zistil, že celková hodnota predmetného vozidla predstavovala sumu 17.705,70 eur.

11. Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/267/2013 zistil, že v danej veci sa žalobca domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej nakladať s predmetným vozidlom, ktorému návrhu súd nevyhovel a tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol uznesením č.k. 8C/267/2013-12 zo dňa 18.11.2013, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2013.

12. Zo spisu tunajšieho súdu 8P/265/2013 súd zistil, že v danej veci bol predmetom konania rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudok č.k. 8P/265/2013-54 zo dňa 20.12.2013 a právoplatnosť nadobudol rozsudok dňa 20.1.2014, pričom manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 22.1.2011 tak ako to súd zistil zo sobášneho listu Matričného úradu v Z..

13. Žalovaný predložil súdu zmluvu o predaji a kúpe ojazdeného motorového vozidla, ktorú uzatvorili zmluvné strany a teda žalobca ako predávajúci a spoločnosť R. N. s.r.o. ako kupujúci s tým, že predmetom uvedenej zmluvy bol predaj a súčasne kúpa ojazdeného vozidla továrenská značka X. T. s evidenčným číslom VT-XXX AV, ktoré vozidlo bolo predané predávajúcim za sumu 3.500 eur. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 5.1.2011.

14. Zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s. ako bankou a žalovanou pod jej rodným priezviskom B. ako dlžníkom súd zistil, že predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 12.1.2011 a predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru v sume 9.000 eur s tým, že v ďalšom bol dojednaný spôsob splatenia, splátky ako aj ďalšie náležitosti ohľadom úveru, pričom sa jednalo o spotrebný úver na čokoľvek.

15. Súd zo zmluvy č. XX/XX/XXXX uzatvorenej dňa 28.2.2014 medzi spoločnosťou Š - R. X., s.r.o. ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcim zistil, že predmetom zmluvy bol predaj a kúpa ojazdeného

motorového vozidla a to predmetného motorového vozidla s tým, že kupujúci sa zaviazal zaplatiť predávajúcej za predmet kúpy sumu 11.650 eur.

16. Žalovaná predložila súdu faktúru za letenky za cestu do G. a to na sumu 73,98 eur vystavené spoločnosťou CK U. P. s.r.o. so sídlom U., ktorá faktúra bola vystavená na meno žalovanej pod jej rodným priezviskom a na meno ešte jedného cestujúceho. Y. splatnosti uvedenej faktúry bol 1.6.2010.

17. Taktiež žalovaná predložila súdu výpis zo svojho účtu, teda účtu vedeného na meno L. B. s tým, že z tohto výpisu súd zistil, že dňa 18.1.2011 bol zrealizovaný výber hotovosti v sume 8.000 eur a bezhotovostný vklad bol vykonaný dňa 12.1.2011 v sume 8.150,90 eur. Z ďalších predložených výpisov z osobného účtu žalovanej je zrejmé v akých sumách boli vykonávané splátky na predmetné číslo zmluvy o splátkovom úvere v prospech F. sporiteľne a.s..

18. Na preukázanie poskytnutia finančných prostriedkov žalovaná predložila súdu zmluvu alebo potvrdenie vyhotovené spoločnosťou G. V. vyhotovené v anglickom jazyku, z ktorého však súd považoval za nesporné, že pani D. B. mala byť poskytnutá suma 12.000,- libier s tým, že v ďalšom boli uvedené skutočnosti ohľadom splácania danej sumy a táto zmluva mala byť podpísaná pani B. dňa 17.5.2011.

19. Z posudku spoločnosti N. s.r.o. so sídlom vo X. nad Z. súd zistil, že na prelome rokov 2013-2014 sa cena predmetného motorového vozidla v závislosti od výbavy a najazdených kilometrov pohybovala v rozmedzí 13.000 až 13.500 eur.

20. Podľa poisťky vystavenej spoločnosťou M. poisťovňa a.s. poisťka na predmetné motorové vozidlo bola uzatvorená so začiatkom poistenia dňa 18. 1.2011. Ako poisťník je na poisťke uvedená žalovaná. Poisťka bola vystavená dňa 17.4.2013 a to rovnako havarijná poisťka ako aj poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, kde začiatok poistenia bol taktiež určený dňom 18.1.2013.

21. Žalobca predložil súdu výpis z účtu na meno majiteľa V. X. zo dňa 16.1.2014, z ktorého súd zistil, že dňa 7.1.2011 bol uskutočnený z daného účtu výber v sume 500 eur.

22. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že predmetné motorové vozidlo zakúpili so žalovanou spolu ešte pred uzavretím manželstva a to z dôvodu, že ho chceli mať na svadbe. Ešte pred kúpou predmetného vozidla dňa 5.1. predal svoje staré vozidlo a časť peňazí mu poskytli aj jeho rodičia a takto spolu prispel na kúpu predmetného vozidla sumou 9.000 eur. Žalovaná prispela sumou 8.000 eur, ktorú získala z úveru v Slovenskej sporiteľni, ktorý úver následne aj počas manželstva splácali, keď celkovo uhradili sumu 3.960 eur. Ohľadom zakúpenia vozidla uviedol, že mali záujem len o bielu farbu vozidla, preto navštívili viacero predajní a 7.1.2011 predajni v Košiciach bolo jediné takéto vozidlo, kde vtedy s nimi bola aj jeho matka a keďže sa báli, aby vozidlo nebolo predané, bolo potrebné zložiť zálohu na predmetné vozidlo, ktorú uhradila jeho matka a to z účtu na meno majiteľa V. X.. V ďalšom uviedol, že v priebehu konania navštívil predmetného predajcu a tam mu vystavili rovnopis zmluvy s tým, že mu tam dali aj neskorší dátum, kde mu povedali, že originál zmluvy sa nachádza v V.. Čo sa týka ďalších skutočností ohľadom kúpnej zmluvy uviedol, že meno žalovanej bolo tam uvedené preto, lebo v dôsledku toho, že bola príslušníčkou policajného zboru, bola im poskytnutá zľava na zakúpenie tohto vozidla a pri doplatení kúpnej ceny boli prítomné aj dve sestry žalovanej. Predmetnú sumu vyplatili v hotovosti u predajcu vozidla. Taktiež uviedol, že splátky na úver, ktorý bol použitý na kúpu vozidla boli uhrádzané v sume po 220 eur a to z účtu žalovanej, na ktorý účet však on zasielal peniaze, nakoľko v tom čase pracoval v zahraničí. Opätovne uviedol, že prispel na zakúpenie predmetného vozidla sumou 9.000 eur, s tým, že 3.500 eur mal za predaj svojho starého vozidla a zvyšok mu prispeli rodičia. Teda kúpna cena u predajcu bola potom vyplatená tak, že on doniesol sumu 9.000 eur z čoho 3.500 eur bolo z jeho predaja, zvyšok mu poskytli rodičia a zvyšok kúpnej ceny pri doplatení bol vyplatený žalovanou.

23. Žalovaná k veci uviedla, že čo sa týka sumy 500 eur uhradenej matkou žalobcu tak s týmto súhlasí. Predložila súdu originál kúpnej zmluvy zo dňa 12.1.2011 ako aj originál pokladničného dokladu o úhrade kúpnej ceny za predmetné vozidlo. V ďalšom sa vyjadrila ku skutočnostiam ohľadom splácania úveru s tým, že nie je pravdou, že by tieto splácal spoločne aj s ňou žalobca, nakoľko tento bol síce zamestnaný, ale peniaze jej neposielal, resp. keď ich poslal tak ich použila na vyplácanie jeho úverov, čiže všetky sumy, ktoré boli vyplatené počas trvania manželstva, a ktoré sú vyplácané teraz sú len z jej príjmov.

Na preukázanie skutočností, že len ona sa podieľala na úhrade úveru na zakúpenie vozidla poukázal aj na to, že po narodení maloletej dcéry nastúpila ihneď do práce, aby bola schopná tento úver splácať. Čo sa týka vyplatenia kúpnej ceny za predmetné vozidlo uviedla, že 500 eur vyplatila matka žalobcu, 9.000 eur bola suma zo splátkového úveru a zvyšok do kúpnej ceny 8.205,70 eur jej poskytla jej sestra Y. B., ktorá si zobrala úver v R., o čom predložili súdu kópiu zmluvy, teda žalobca okrem sumy 500 eur vyplatenou jeho matkou, neprispel žiadnou sumou na kúpu predmetného vozidla. Finančné prostriedky mali byť jej sestrou poskytnuté tak, že v júni 2010, keď sa zdržiavala v R., jej sestra priamo v Anglicku odovzdala sumu 10.000 eur, nakoľko jej dávala peniaze ešte na iné veci a túto bez problémov previezla v batožine z R. a následne mala túto sumu alebo finančnú hotovosť uloženú doma.

24. Svedok X. V., otec žalobcu uviedol, že niekoľko dní pred svadbou žalobca a žalovaná im oznámili, že sa rozhodli zakúpiť si motorové vozidlo s tým, že majú sumu 9.000 eur a zvyšok si prípadne zoberú na leasing alebo na splátky a vtedy im spolu s manželkou navrhli, že keďže disponujú finančnými prostriedkami, takže im prispajú s tým, že aj žalobca mal za predaj motorového vozidla 3.500 eur a manželka taktiež poukázala na účet zálohu 500 eur, tak potom im doplatili 5.000 eur, tieto im teda dali na zakúpenie tohto vozidla. Svedok prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu predložil súdu aj výpis z účtu za obdobie od 8.11.2010 do 17.1.2011, z ktorého sú zrejmé výbery súm z bankomatu. Svedok ďalej uviedol, že fyzicky výbery uskutočnil žalobca a tieto peniaze potom odovzdali účastníkom konania. Uviedol, že čo sa týka tých finančných prostriedkov tak niekoľko rokov predtým pracoval v zahraničí, teda mali našetrované určité finančné prostriedky, teraz je už na dôchodku a manželka pracovala aj na VPP. Vyjadril sa aj k uvádzanej rekonštrukcii a použitiu finančných prostriedkov na rekonštrukciu rodinného domu, kde uviedol, že mimo finančných prostriedkov získaných zo svadobných darov, takmer všetky opravy a rekonštrukciu rodinného domu hradil on s manželkou.

25. Svedkyňa V. V., matka žalobcu uviedla, že strany sporu predmetné motorové vozidlo kupovali pred svadbou, v tom čase jej zatelefonovali, kde sa nachádza, lebo v M. našli také auto, o ktoré mali záujem a tak s nimi odišla do M., kde aj následne zaplatila z manželovho účtu zálohu 500 eur. Už vtedy sa informovala, či by nemohlo byť napísané na obidvoch, nakoľko aj syn, žalobca dával peniaze a to 3.500 eur, lebo predal staršie vozidlo a ona s manželom im potom doložili ešte 5.000 eur. Poukázala tiež na to, že keď žalovaná tvrdí, že disponovala peniazmi od svojej sestry, prečo tú zálohu 500 eur nevyplatila a nezastavila sa pre peniaze doma, keď išli z B. do M., ale pýtali peniaze od nej. Sumu 5.000 eur odovzdali stranám sporu spoločne s manželom u nich doma. K finančnej situácii uviedla, že v tom čase jej zomrel otec, zdedila nejaké peniaze, manžel pracoval v zahraničí, takže disponovali finančnými prostriedkami. Manžel dokázal privyrobiť aj bokom nejaké peniaze. Opätovne poukázala na to, že uhradila sumu zálohy 500 eur na zakúpenie predmetného vozidla. Ohľadom vykonávanej rekonštrukcie rodinného domu uviedla, že strany sporu nemali z čoho platiť, čiže všetky opravy a celú rekonštrukciu platila ona s manželom.

26. Z čestného vyhlásenia Y. B. súd zistil, že táto v čestnom vyhlásení uviedla, že svojej sestre L. V., žalovanej požičala sumu 10.000 eur za účelom kúpny nového vozidla s tým, že finančné prostriedky mala k dispozícii z úveru, ktorý si pre tento účel vzala. Predmetné vyhlásenie poskytla pre účely konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Toto čestné vyhlásenie bolo vyhotovené dňa 31.3.2015.

27. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 11.12.2017 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu poukázal opätovne na skutočnosti uvedené v žalobe s tým, že žalovaná predmetné osobné motorové vozidlo bez jeho súhlasu predala a kúpnu cenu, ktorú zinkasovala za predaj si ponechala výlučne pre seba. Podľa názoru žalobcu predmetné motorové vozidlo bolo nadobudnuté do podielového spoluvlastníctva sporových strán na základe ich predchádzajúcej dohody. Predajom spoločnej veci bez vyplatenia časti kúpnej ceny druhému spoluvlastníkovi, resp. ponechaním si celej kúpnej ceny len jedným spoluvlastníkom, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane tohto spoluvlastníka

28. Žalovaná v písomnom vyjadrení v reakcii na vyjadrenie žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že s tvrdeniami žalobcu nemožno súhlasiť. Samotný fakt, že v čase kúpy predmetného motorového vozidla mali pred svadbou, automaticky neznamená, že v tom čase nadobúdali veci do podielového spoluvlastníctva a ani to nepreukazuje vznik dohody medzi nimi o nadobúdaní čohokoľvek do podielového spoluvlastníctva. Ak žalobca tvrdí, že sa na podielovom spoluvlastníctve dohodli, ona takúto dohodu popiera, so žalobcom sa nikdy nedohodla na tom, že auto bude patriť im obom. Toto jeho

tvrdenie je účelové, v snahe prispôbiť skutkový stav veci potrebám žalobcu. Žalobca nepreukázal, v akom konkrétnom podiele mali motorové vozidlo nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva. Je povinnosťou strany sporu uniesť dôkazné bremeno a preukázať vznik dohody, v opačnom prípade by tieto tvrdenia zostali iba v rovine nepodložených tvrdení a z hľadiska základných princípov dokazovania ona ako žalovaná nemôže preukazovať neexistenciu takejto dohody. Napriek tomu je potrebné poukázať na to, že opaku uzavretia dohody, ako sa to snaží žalobca účelovo prezentovať, svedčí výzva na vrtenie finančných prostriedkov zo dňa 10.2.2014, ktorú jej adresoval žalobca, keď slová samotného žalobcu sú nespochybniteľný dôkaz, ktorý svedčí jej tvrdeniam, že auto kúpila ona do svojho výlučného vlastníctva. Žalobca v konaní nepredložil relevantný dôkaz o tom, že auto nadobudli do podielového spoluvlastníctva, nepreukázal vznik takejto dohody. V ďalšom uviedla, že jeho tvrdenia, že financoval časť vozidla sú prinajmenšom sporné, keďže nedokázal vysvetliť logické nedostatky v jeho tvrdeniach a jeho rodičov, samotné výbery z bankomatu nepreukazujú financovanie automobilu. Na preukázanie jej tvrdení svedčí aj fakt, že všetky zmluvy boli podpisované na jej meno, dokonca aj splátky počas manželstva splácala ona. Ak by aj bolo pravdou, že sa žalobca finančne podieľal na kúpe motorového vozidla, ani tento fakt sám osebe nespôsovoval, že sa stal podielovým spoluvlastníkom. Teda predala motorové vozidlo, ktoré bolo v jej výlučnom vlastníctve a preto nemohlo na jej strane dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, keďže nikdy nebol podielovým spoluvlastníkom tohto vozidla.

29. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 101, § 107 ods. 1, ods. 2, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, § 136 ods. 1, 3, § 137 ods. 1, ods. 2, § 140 ods. 1, § 151 ods. 1, ods. 2 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom.

30. V danej veci je medzi účastníkmi konania sporné, či predmetné motorové vozidlo bolo vo výlučnom vlastníctve žalovanej alebo či bolo v podielovom spoluvlastníctve oboch sporových strán a to s prihliadnutím na spôsobom nadobudnutia tejto hnutelnej veci.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd pritom za preukázané, že vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlo žalovaná nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.1.2011 uzavretej medzi spoločnosťou PanEURO s.r.o. ako predávajúcim a žalovanou pod jej rodným priezviskom B. ako kupujúcim, pričom v zmysle čl. IV bod 4.1. kupujúci - žalovaná nadobudla vlastnícke právo k predmetu kúpy úplným zaplatením kúpnej ceny. Z vykonaného dokazovania mal však súd taktiež za preukázané, že na zaplatenie kúpnej ceny vynaložil finančné prostriedky aj žalobca a to v sume 9.000 eur. Suma poskytnutá žalobcom je súčtom sumy 500 eur poskytnutej matkou žalobcu ako záloha, ktorú skutočnosť potvrdila aj žalovaná. V ďalšom je suma tvorená sumou 5.000 eur poskytnutou rodičmi žalobcu, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú výpoveďami svedkov - rodičov žalobcu ako aj predloženým výpisom z účtu za obdobie od 8.11.2010 do 22.1.2011, ktorý jednoznačne preukazuje, že títo predmetnou sumou disponovali. Poslednou zložkou predmetnej sumy 9.000 eur je suma 3.500 eur, ktorú na zakúpenie predmetného vozidla poskytol žalobca z predaja vozidla v jeho osobnom vlastníctve tak ako to dokladoval zmluvou o predaji a kúpe vozidla zo dňa 5.1.2011 na sumu 3.500 eur. Na strane druhej u žalovanej mal súd za preukázané poskytnutie sumy 8.705,70 eur a to z finančných prostriedkov získaných z úveru poskytnutého odporkyni Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorou jej bol poskytnutý splátkový úver v sume 9.000 eur. Čo sa týka zvyšku sumy kúpnej ceny predmetného vozidla, ktorá mala byť žalovanej poskytnutá jej sestrou, ktorá zasa si tieto finančné prostriedky mala zabezpečiť z úveru poskytnutého jej vo Veľkej V., potom čo súdu bola predložená aj zmluva opatrená podpismi, bolo nepochybné, že zmluva bola sestrou žalovanej uzavretá až po zakúpení predmetného vozidla, preto podľa názoru súdu vyznieva nedôveryhodne čestné prehlásenie sestry žalovanej o poskytnutí finančných prostriedkov ako aj akési dovysvetlenie prezentované právnym zástupcom žalovanej, že poskytla žalovanej peniaze a následne si to vykryla úverom.

32. Nepochybné však z vykonaného dokazovanie tiež vyplýva, že kúpnu zmluvu žalovaná uzavrela deň pred uzavretím manželstva so žalobcom a že ich manželstvo bolo následne rozvedené až v decembri 2013, teda podľa názoru súdu možno jednoznačne vyvodiť záver, že platne nadobudla vlastnícke právo zaplatením kúpnej ceny predmetného motorového vozidla, na základe čoho došlo aj k prevedeniu predmetu kúpy na žalovanú. S prihliadnutím aj na výsledky ďalšieho dokazovania má však súd za to, že medzi žalovanou a žalobcom došlo k platnému vzniku podielového spoluvlastníctva k hnutelnej veci - predmetnému motorovému vozidlu ústne, resp. konkludentne, ktorej skutočnosti nasvedčujú vykonané dôkazy.

33. V kontexte jednotlivých logických súvislostí súd uzatvára, že je to žalovaný, ktorý preukázal, že medzi sporovými stranami došlo k ústnej dohode, resp. konkludentnej dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu. Aj keď sa jedná len o nepriame dôkazy, v rámci jednotlivých časových a logických udalostí dávajú dostatočný podklad k záveru o vzniku podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu.

34. Podľa názoru súdu by bolo nelogické, aby sa žalobca podieľal na nadobudnutí motorového vozidla, aj keď žalovaná túto skutočnosť popiera, no súd ju má za preukázanú, ako uviedol vyššie, keďže poskytol na jeho zabezpečenie sumu 9.000 eur. Vyjadrenia žalovanej o tom, že predmetné motorové vozidlo je jej výlučným vlastníctvom, považuje súd za účelové, možno vyvolané následnými nezhodami medzi ňou a žalobcom, prípadne aj ďalšou rodinou, ktoré vyústili až do rozvratu manželstva a jeho rozvodu po relatívne krátkej dobe.

35. Na uvedený záver súdu nemá vplyv ani skutočnosť uvádzaná žalovanou, resp. jej právnym zástupcom, že žalobca vo výzve adresovanej žalovanej (čl. 17) uvádza, že predmetné vozidlo je v osobnom vlastníctve žalovanej a v užívaní žalovanej, ktoré vyjadrenie má byť ťažiskovým dôkazom, že medzi sporovými stranami neexistovala dohoda o podielovom spoluvlastníctve, nakoľko je nepochybné, že podanie bolo vyhotovené žalobcom ako osobou nezalou práva, resp. laikom, ktorý v rámci uplatnenia svojich práv a to získania finančných prostriedkov poskytnutých na jeho kúpu po predaji predmetného motorového vozidla uskutočneného žalovanou.

36. Súd v ďalšom uzatvára, že keďže nebol súdu predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval akúkoľvek dohodu sporových strán o podieloch k spoločnej veci - predmetnému motorovému vozidlu, má súd v zmysle § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka za to, že podiely oboch sporových strán sú rovnaké.

37. Je nepochybné, že žalovaná zmluvou zo dňa 28.2.2014 previedla vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu na spoločnosť X.ov, s.r.o. a to za sumu 11.650 eur, pričom celú kúpnu cenu si ponechala, čím týmto konaním - predajom predmetného motorového vozidla a získaním celej kúpnej ceny, teda za oba podiely - žalobcov aj žalovanej, nastal na strane žalovanej stav obohatenia.

38. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Spočíva v odstránení chybných hospodárskych a právne nepodložených zásahov do majetku fyzických a právnických osôb, ktorých výsledkom je majetkový zisk jedného subjektu na úkor druhého subjektu.

39. Ako už súd konštatoval vyššie, žalovaná vzniesla námietku premlčania. V zmysle § 107 Občianskeho zákonníka subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dvojročná a plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danej veci došlo k predaju predmetného motorového vozidla v podielovom spoluvlastníctve sporových strán žalovanou a ponechaním celej kúpnej ceny k bezdôvodnému obohateniu zmluvou zo dňa 28.2.2014, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 7.3.2014, teda pred uplynutím premlčacej doby, teda námietka premlčania je nedôvodná, preto na ňu súd neprihliadal.

40. Poslednou otázkou, s ktorou sa súd musel vysporiadať, bol rozsah bezdôvodného obohatenia a od toho sa odvíjajúci nárok žalobcu na jeho vydanie.

41. V priebehu konania do vydania prvého rozsudku strany zhodne navrhli, že súhlasia, aby súd pri stanovení hodnoty predmetného motorového vozidla vychádzal zo sumy 12.500 eur, no v priebehu ďalšieho konania žalovaná poukázala na skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo bolo predané za inú sumu - 11.650 eur podľa kúpnej zmluvy zo dňa 28.2.2014.

42. Keďže súd vyššie uzavrel, že medzi sporovými stranami vzniklo podielové spoluvlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu, pričom podiely oboch spoluvlastníkov boli rovnaké, mal potom za to, že keď žalovaná predmetné motorové vozidlo ako jedna zo spoluvlastníkov previedla, je potrebné vychádzať pri určení rozsahu bezdôvodného obohatenia z danej sumy - 11.650 eur a takto podiel žalobcu

a teda rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, na vydanie ktorého ju súd zaviazal, predstavuje sumu 5.825 eur.

43. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5.825 eur a čo do zvyšku nároku uplatňovaného žalobcom v sume 525 eur, ktorý nárok zostal predmetom konania po prvotnom rozsudku a rozhodnutí odvolacieho súdu, žalobu zamietol.

44. O trovách konania bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 13C/139/2014-127a tak, že o týchto bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

45. Žalovaná v podanom odvolaní proti vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku navrhla, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne a jednostranne vyhodnotil dôkazy vykonané pred súdom v prospech žalobcu.

46. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou, dňom, kedy žalovaná nadobudla vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu zaplatením kúpnej ceny, došlo k vzniku podielového spoluvlastníctva k huteľnej veci ústne, resp. konkludentne. Poukázala ďalej na to, že pre posúdenie vzniku podielového spoluvlastníctva k veci je rozhodujúca dohoda uzavretá medzi účastníkmi o založení spoluvlastníckych vzťahov, ktorá nemusí byť písomná (22 Cdo 1456/2003 NS ČR). Žalovaná popiera, aby so žalobcom uzavrela akúkoľvek dohodu zakladajúcu podielové spoluvlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu. Nikdy sa so žalobcom nedohodli, že auto bude patriť obom a vznik takejto dohody žalobca nepreukázal. Ak súd v odôvodnení rozhodnutia ustálil, že spoluvlastníctvo medzi účastníkmi konania vzniklo konkludentne, z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, aké správanie žalovanej považoval súd za prejav vôle dohodou o spoluvlastníctve k veci so žalobcom uzavrieť. Spoluvlastníctvo k veci môže vzniknúť okrem iných spôsobov len na základe dohody, ktorá nemusí byť písomná. Avšak dohoda medzi účastníkmi je dvojstranným právnym úkonom vyžadujúcim prejav vôle všetkých jej účastníkov. Z rozhodnutia súdu však nie je zrejmé, akú skutočnosť súd vyložil ako konkludentné uzavretie dohody o vzniku spoluvlastníctva.

47. Neurčitost' právneho úkonu môže byť síce odstránená výkladom podľa § 35 Občianskeho zákonníka, ale výkladom nemožno dopĺňať to, čo právny úkon v skutočnosti neobsahuje (23Cdo 1161/2010).

48. Naopak, je to práve žalobca, ktorý svojim konaním prisvedčil výlučnému vlastníctvu predmetného motorového vozidla žalovanej a to za prvé v zmysle § 35 Občianskeho zákonníka, keď sa napr. po svadbe nedomáhal rozšírenia masy BSM o toto motorové vozidlo, alebo sa nedomáhal vrátenia finančných prostriedkov, ktorými mal prispieť na kúpu auta, a to aj napriek tomu, že z výpovede jeho matky je zrejmé, už v čase kúpy ho upozorňovala na to, že v kúpnej zmluve je napísaná iba žalovaná a auto po zaplatení kúpnej ceny bude v jej osobnom vlastníctve.

49. Za druhé, výzvou zo dňa 10.02.2014 žalobca žalovanú vyzval na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jej mal odovzdať a „ktoré boli použité na kúpu osobného motorového vozidla N. N. W.: VT-XXX-BM, ktoré je v Tvojom osobnom vlastníctve a Tvojom užívaní“.

50. Túto výzvu predložil sám žalobca a keď žalovaná poukázala na jej obsah, kde žalobca tvrdí, že predmetné motorové vozidlo je v jej osobnom vlastníctve a užívaní, nijako sa k tomu nevyjadril, obsah tejto výzvy nijako nerozporoval a ani nevysvetlil, nepoprel. Nie je preto zrejmé, prečo súd v odôvodnení rozsudku „ospravedlňuje“ túto výzvu žalobcu tým, že žalobca nie je osobou znalou práva.

51. Predmetné motorové vozidlo nadobudla žalovaná do svojho osobného vlastníctva a má za to, že žalobcovi sa nepodarilo ani hodnoverne preukázať to, že na kúpu auta prispel sumou 9.000 Eur. Je nelogické tvrdenie žalobcových rodičov, že účastníci konania za nimi prišli pár dní pred svadbou s tým, že si chcú kúpiť auto, ale oni podľa predložených výpisov z účtu vyberali peniaze počas predchádzajúcich dvoch mesiacov.

52. Podľa názoru odvolateľky, žalobca v celom konaní neprodukoval ani jediný dôkaz o tom, že by auto nadobudli do podielového spoluvlastníctva, nijako nepreukázal vznik takejto dohody, ba dokonca jeho tvrdenia o tom, že financoval časť tohto vozidla sú prinajmenšom sporné.

53. V ďalšom súd neprihliadol na námietku premlčania žalovanej a zároveň ustálil, že k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovanej na úkor žalobcu došlo v okamihu, keď predala predmetné motorové vozidlo a ponechala si celú kúpnu cenu.

54. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

55. Vo veci samej sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

56. K odvolacím námietkam žalovanej sa žiada uviesť nasledovné.

57. Odvolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí konštatoval, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že na kúpu osobného automobilu (nad sumu 9.000 Eur ako úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou, a.s.) do zvyšku kúpnej ceny žalovanej poskytla finančné prostriedky jej sestra, vyhodnotil správne tak, že týmto tvrdeniam žalovanej neuveril.

58. Na tomto svojom závere odvolací súd ani v tomto štádiu konania nemá dôvod nič zmeniť. Napokon, žalovaná v podanom odvolaní uvedené skutkové zistenie a záver z neho vyvodený osobitne nespochybňuje.

59. Odvolateľka však poukazuje na to, že žalobcovi sa nepodarilo hodnoverne preukázať, že na kúpu auta prispel sumou 9.000 Eur.

60. S týmto názorom odvolateľky sa odvolací súd nestotožňuje, poukazujúc na jasné a logické závery súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vychádzajúce z náležite vykonaného dokazovania. (bod 31.).

61. Skutočnosť namietaná žalovanou, že rodičia žalobcu vyberali z účtu peniaze počas dvoch predchádzajúcich mesiacov pred svadbou, nemôže nič zmeniť na správnej úvahe súdu, že predmetnou sumou (5.000 Eur) disponovali.

62. Zostáva tak posúdiť námietky smerujúce k tomu, že k vzniku podielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi konania pri kúpe osobného motorového vozidla nedošlo a že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akú skutočnosť súd vyložil ako konkludentné uzavretie dohody o vzniku spoluvlastníctva. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k tejto námietke možno zistiť, že k tomuto záveru (vzniku konkludentnej dohody) viedlo súd tvrdenie žalobcu a ním produkované dôkazy. Súd konštatuje, že aj keď sa jedná len o nepriame dôkazy v rámci jednotlivých a logických udalostí, dávajú dostatočný podklad k záveru o vzniku podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu.

63. Že by bolo nelogické, aby sa žalobca podieľal na nadobudnutí motorového vozidla do výlučného vlastníctva žalovanej (bod 34.) sumou 9.000 Eur (polovicou jeho kúpnej ceny) deň pred uzavretím manželstva, nemožno mať nijaké pochybnosti.

64. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odvolateľkou poukazujúcou na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (22Cdo/1456/2003 NS ČR), (23Cdo/1161/2010), v zmysle ktorej pre posúdenie vzniku podielového spoluvlastníctva k veci je rozhodujúca dohoda uzavretá medzi účastníkmi o založení spoluvlastníckych vzťahov, ktorá nemusí byť písomná, ako aj, že neurčitosť právneho úkonu môže byť síce odstránená výkladom podľa § 35 OZ, ale výkladom nemožno dopĺňať to, čo právny úkon v skutočnosti neobsahuje.

65. Za stavu, keď žalobca v konaní tvrdil - „čo sa týka predmetného motorového vozidla, toto zakúpili spolu so žalovanou ešte pred uzavretím manželstva a z toho dôvodu, že chceli mať predmetné

vozidlo ako vozidlo na svadbe“ (výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 15.08.2014), (bod 22.) a obsah tohto tvrdenia nebol žalovanou v priebehu konania spochybnený, nemožno odvolateľke prisvedčiť jej všeobecným tvrdeniam uvedeným v podanom odvolaní, týkajúcim sa absencie dohody, komu bude osobné motorové vozidlo patriť.

66. Z uvedených dôvodov odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie o vzniku podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k osobnému motorovému vozidlu stotožňuje.

67. Zostávajúce odvolacie námietky o premlčaní prostriedkov, ktoré podľa tvrdenia žalovanej jej žalobca mal poskytnúť na kúpu motorového vozidla sú tak bez právneho významu.

68. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

69. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa k odvolaniu nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

70. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).